

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 274-02-25 יהב נ' קליימן ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

לפני **כבוד השופט דרור ארז-אילון**

שלום יהב

המערער

נגד

1. אבי קליימן
2. שולמית קליימן
3. קליימן מטאור בע"מ
4. אחוזת חלקה 182/5 בגוש 6194 בע"מ

המשיבים

מטעם המערער עו"ד איתן בן-דוד ועו"ד עמית דוחן
מטעם המשיבים עו"ד עודד פרץ

פסק דין

1 האם פרסום במרשתת של כוכב אחד מחמישה ללא מלל בדירוג מקצועי של בית עסק, בידי מי שלא
2 היה לקוח של בית העסק, הוא בגדר לשון הרע? אם כן, האם בנסיבות העניין מדובר במעשה שלמה
3 בכך, שאין לתבוע בגינו? או שמא יש לבחון ולהכריע אם יש למפרסם הגנה? אלו השאלות העומדות
4 לבחינה בערעור דנן.

5 אקדים מסקנה לדיון: לאחר עיון מצאתי שבנסיבות העניין היה בפרסום הדירוג הנמוך לשון הרע
6 שאינה זניחה ושלא עומדת לה הגנה, ועל כן דין הערעור להתקבל.

7 רקע דיוני ועובדתי

8 1. הערעור נסוב על פסק דינו של בית משפט השלום בפתח-תקוה, ת"ק 18246-09-23 (כבוד
9 השופטת מיכל בר), מיום 23.1.2025 (להלן: פסק הדין קמא). התביעה כללה שני סעדים: פיצוי
10 בגין לשון הרע שיסודו בפרסום כוכב אחד ללא מלל בדף בית העסק, והשני צו עשה בטענה
11 נזיקית, שיסודה בפקודת הנזיקין ונובעת מהיות הצדדים בעלי יחידות סמוכות (תתי חלקות)
12 במבנה שבעניינו הוצא צו בית משותף.

13 בפסק דינו הורה בית משפט קמא על מחיקת התביעה הנזיקית לצו עשה בהעדר סמכות עניינית,
14 ובגין כך פסק לחובת המערער הוצאות משפט בסך 2,000 ש. בקשת רשות לערער על כך נמחקה
15 בהסכמה (רע"א 1033-02-25; 9.7.2025). כן הורה בית משפט קמא על דחיית התביעה **בעילת**

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 274-02-25 יהב נ' קליימן ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

- 1 לשון הרע ובגין כך פסק לחובת המערער הוצאות משפט בסך 10,000 ש"ח, והערעור דנן נסוב
2 על פסק הדין בעניין זה.
- 3 .2. כמפורט בפסק הדין של בית משפט קמא, הצדדים הם בעלי יחידות במבנה מסחרי הרשום כבית
4 משותף, ויש ביניהם מחלוקות שונות, שהתבררו בעבר בפני המפקח על בתים משותפים ובבתי
5 משפט, ובעטיין הוגשה התביעה לצו עשה (שכאמור נמחקה). המחלוקת בעניין פרסום לשון
6 הרע, נטושה בין משיב 1, שהוא המפרסם (להלן: המשיב), לבין המערער שלטענתו נפגע
7 מהפרסום.
- 8 .3. עיקרי העובדות פורטו בפסק הדין של בית משפט קמא, והן אינן במחלוקת. המערער מנהל
9 ביחידה שבבעלותו בבית המשותף בית עסק בתחום חלונות אלומיניום וברזל, הפועל למעלה
10 מחמישים שנה (להלן: בית העסק). לבית העסק יש דף בגוגל שבו מאפשר המערער לפרסם
11 ביקורות ודירוג. המשיב לא היה לקוח של בית העסק ולא קיבל ממנו כל שירות. במועד לא ידוע,
12 פרסם המשיב דירוג של כוכב אחד מתוך חמישה, ללא מלל, כששמו מופיע כמדורג.
- 13 לטענת המשיב, שלא נסתרה, הפרסום נעשה כשנתיים לפני הגשת התביעה, לאור היכרותו
14 האישית עם המערער והסכסוכים המשפטיים ביניהם על רקע יחסי השכנות. עם קבלת כתב
15 התביעה הסיר את הדירוג.
- 16 לטענת המערער שלא נסתרה, מדובר בעסק משפחתי ותיק, הזוכה לאמון מצד לקוחותיו.
17 עובר לפרסום זה, זכה בית העסק בארבעה דירוגים של 5 כוכבים (מהם אחד עם מלל משבח),
18 ולאחר הפרסום ועד להגשת כתב התביעה זכה ל-7 דירוגים חיוביים נוספים, שבכולם ניתן דירוג
19 של 5 כוכבים (לששה מהם צורף מלל משבח). הדירוג המשוקלל שהופיע באתר בעת הגשת כתב
20 התביעה היה 4.7 כוכבים.
- 21 .4. התובע טען בכתב התביעה שמדובר בפרסום לשון הרע שקרי, שאין לו הגנה ושהוא פורסם
22 בכוונה לגרום לו נזק.
- 23 המשיב טען שפרסום דירוג לא מילולי אינו בגדר לשון הרע, שהתביעה הוגשה כשנתיים לאחר
24 הפרסום ושהוא הסיר את הדירוג עם קבלתה. לגופו של עניין טען שמדובר בפרסום סביר
25 ומידתי, בשל כך שבית העסק מצוי בהליך בזיון בית משפט בתיק אחר המתנהל ביניהם, ובשל
26 כך שבית העסק השתלט על שטחים משותפים. על כן, לדבריו, מדובר בפרסום מוגן בהיותו דין
27 וחשבון נכון והוגן על מה שאירע בישיבה פומבית בפני המפקחת על בתים משותפים, וכן
28 שעומדות לו הגנת אמת הפרסום והגנת תום הלב מכוח סעיפי חוק שונים (אותם פירט בכתב
29 ההגנה ובתצהירו).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 25-02-274 יהב נ' קליימן ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

5. בית משפט קמא הלך בדרך הסלולה לבחינת תביעת לשון הרע בארבעה שלבים: קיומו של פרסום ופירושו האובייקטיבי; האם יש בפרסום לשון הרע; האם קמות לפרסום הגנות מכוח סעיפים 13, 14 ו-15 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן – "חוק איסור לשון הרע" או "החוק"); ואם כן, בחינת הסעדים הנתבעים (ע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי (2008). (לחלוקה שונה מעט של השלבים ראו: ע"א 751/10 סרן פלוני נ' דר' אילנה דיין-אורבך ואח' (2012)).
6. בענייננו לא היתה מחלוקת על עצם הפרסום. בהידרשו לפירוש האובייקטיבי של הפרסום, דירוג של כוכב אחד ללא מלל בדף המרשתת של בית העסק, הפנה בית משפט קמא לאופי המיוחד של הפרסום בעולם הדיגיטלי שבו יש הצפה של פרסומים שונים, אשר יש להחיל לגביהם את דיני לשון הרע בשינויים המתאימים. כן מצא בית משפט קמא, שיש להיזהר בשרטוט הקו המפריד בין גסות רוח, העדר דרך ארץ ותרבות דיבור ירודה לבין עוולה נזיקית (בראי ע"א (מרכז)-9845-06-22 אוחיון נ' גולסקא (1.12.2022)).
- בית משפט קמא מצא, שפרסום דירוג כוכב אחד אינו מקיים את יסוד 'לשון הרע', ואף אם כן, הרי שתוחלת הנזק, "מידת הפגיעה הפוטנציאלית שאליה מכוון הביטוי 'עלול' בסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965", נמוכה מכדי להצדיק הליך משפטי. קרי שזהו עניין שלמה בכך, שכן קוראי ביקורות מעין אלו במרשתת "עושים זאת בעיניים צרכניות, כאשר המשקל הניתן לביקורות כאלו אינו גבוה" (כלשון הערכאה הראשונה בעניין סולן להלן). כן הפנה בית משפט קמא לקביעתו של בית המשפט העליון ברע"א 3722/24 אלישע קליימן נ' פלאי קינן (20.6.2024)), כי "אין מקום לכך שדיני לשון הרע יירתמו להרתעת יתר של החלפת דברים ורשמים הנוגעים לבעלי מקצוע."
7. כן בחן בית משפט קמא את הטענות להגנה מפני פרסום לשון הרע, ומצא שהפרסום אינו חוסה תחת הגנת דיווח נכון והוגן על הליך משפטי מכוח סעיף 13 לחוק איסור לשון הרע, ואף לא תחת הגנת אמת הפרסום מכוח סעיף 14 לחוק. עם זאת, קמה לפרסום הגנת סעיף 15(4) לחוק, המעניק הגנה אם "הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוט, רשמי או ציבורי, בשירות הציבור או בקשר לענין ציבורי, או על אופיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות." מבין האפשרויות שמציג סעיף זה, מצא בית משפט קמא, שהפרסום הוא בבחינת "הבעת דעה על התנהגות הנפגע ... בקשר לענין ציבורי...". בהקשר זה נדחתה טענת המערער שהמשיב לא היה לקוח של בית העסק, לנוכח קביעת בית המשפט המחוזי בעניין אחר, כי אין להגביל את ההגנה על דברי ביקורת על עבודתו של עורך דין "כך שתגונן על הלקוח בלבד" (ע"א (חיפה) 10265-12-21 זמיר נ' סעדיה (27.2.2022)).
- לאור קביעתו זו, מצא בית משפט קמא שהמשיב, המפרסם, האמין בכנות בקיומו של בסיס לדעתו השלילית אודות התנהלות המערער, וכי יש בדירוג הנמוך משום ביקורת לגיטימית שאין

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 274-02-25 יהב נ' קליימן ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

1 בה כדי לפגוע במערער יתר על המידה, ועל כן חלה הגנת סעיף 15(4) לחוק לשון הרע כאמור
2 לעיל.

3

4

הערעור והתשובה לערעור

5 8. בכתב הערעור טוען המערער, שבמקרה של פרסום כוכב אחד מתוך חמישה בדירוג מקצועי
6 במרשתת, מטעמים שאינם נוגעים לשירות המקצועי שניתן על ידי בית העסק וללא כל מלל,
7 מדובר בלשון הרע. כך נפסק במקרים קודמים ובכך, לגישתו, שגה בית משפט קמא.

8 עוד טען, שלא היה מקום לקבוע שמדובר בהבעת דעה בתום לב. ראשית, משום שטענת המשיב
9 בבית משפט קמא, שמדובר היה בביקורת על פלישת המערער לשטח המשותף, היא טענה
10 שנדחתה בפסק דין קודם בין הצדדים (ת"א 41913-07-21), שבו תביעתו של המשיב נדחתה
11 ותביעת המערער כאן התקבלה. על כן ההסבר שנתן המשיב לדירוג הנמוך אינו אמת, וממילא
12 הוא לא האמין בתום לב בטענתו שהמערער הוא "פורע חוק". שנית, משום שלא התקיימו
13 הנסיבות הדרושות לחלופה לפי סעיף 15(4) לחוק איסור לשון הרע, קרי המערער לא מילא
14 תפקיד ציבורי, והדירוג לא היה בבחינת הבעת דעה על התנהגותו בתפקיד ציבורי.

15 9. עיקר תשובת המשיב עסקה בבקשת הרשות לערער על פסק הדין בעניין הצו עשה. אשר לערעור
16 דנן, תמך המשיב בקביעותיו של בית משפט קמא והוסיף, שקמות לו הגנות נוספות מכוח חוק
17 לשון הרע, ובהן הגנה לחסינות מכוח סעיף 13(5) לחוק, הגנת אמת בפרסום מכוח סעיף 14 לחוק,
18 וכן הגנת תום הלב מכוח נסיבות נוספות, ובהן הגנה על עניין אישי כשר של המשיב, והבעת דעה
19 על התנהלות המערער בהליך שיפוטי.

20

21

דיון והכרעה

22 10. בית משפט קמא בחן את הפרסום על פי ארבעת השלבים הקבועים בפסיקה ובדרך זו אבחן את
23 טענות הערעור.

24 כפי שנקבע בפסיקת בית המשפט העליון, "חוק איסור לשון הרע, על ההגנות הקבועות בו, חל
25 גם על פרסומים בזירת הרשתות החברתיות (וראו: רע"א 1239/19 שאול נ' חברת ניידלי
26 תקשורת בע"מ, פסקאות 36 ו-44 (8.1.2020))." (ע"א 9653-12-25 קנר נ' אונגרפלד (8.2.2026)).
27 אכן, את בחינתה של לשון הרע בזירה הדיגיטלית יש לערוך בזירות, כפי שכתבתי בעניין
28 אוחיון לעיל:

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 25-02-274 יהב נ' קליימן ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

- 1 "העולם הדיגיטלי והרשתות החברתיות מוצפים באינספור פרסומים מדי יום.
2 כתבות, רשימות, דואר אלקטרוני, בלוגים, ולוגים, תמונות מקוריות וערוכות,
3 סרטונים, תגובות, תמונות, פוסטים, ממים, דפים, סטטוסים, סמסים, הודעות
4 ועוד סוגים שונים של פרסומי תוכן, ושל אופני פרסום. מצד אחד, הפרסומים
5 לסוגיהם מקיימים את יסוד ה'פרסום' שבחוק איסור לשון הרע, ועל כן בכולם
6 על המפרסמים לנהוג בזהירות בכבודו של הזולת ובשמו הטוב, וכולם עשויים
7 לעמוד לבחינה של בית משפט בתביעת לשון הרע. אולם, בלי למעט בחשיבות
8 שיש להגנה המשפטית על כבוד האדם ועל השם הטוב – הרי שהריבוי העצום
9 של הפרסומים ושל המפרסמים, של אופני הפרסום ושל קהלי היעד, מחייב
10 זהירות בשרטוט הקו המפריד בין גסות רוח, העדר דרך ארץ ותרבות דיבור
11 ירודה (בוודאי במקרה חד פעמי) לבין עוולה נזיקית של לשון הרע. בין
12 התנהגות חברתית לא מוצלחת וראויה לגנאי, שהמשפט אינו מסדיר, לבין
13 התנהגות אסורה, שהדין אוכף במלוא חומרתו."
- 14 11. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע קובע, כי "לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול... לפגוע ...
15 במשרתו... בעסקו, במשלח ידו או במקצועו" של העסק ושל בעל העסק (סעיף 1 (3) לחוק איסור
16 לשון הרע).
- 17 12. קשה לחלוק על כך, שפרסום של דירוג נמוך (כוכב אחד מחמישה) של עסק במרשתת לכולי
18 עלמא עלול לפגוע בו, ואם הוא מזוהה עם בעליו גם בעל העסק, באחת מן הפגיעות הקבועות
19 בסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע. כך, אף כאשר הדירוג אינו מלווה במלל כלשהו. השימוש הנפוץ
20 בדירוג עסקים על ידי צרכני הרשת מלמד שהוא משרת את העסקים ואת הצרכנים כאחד.
21 הצרכן נשען על נסיונם של קודמיו, ובית העסק פועל כדי לזכות בהמלצות מיטביות. על כן, כפי
22 שדירוג גבוה (ובוודאי 5 כוכבים) עשוי להוות המלצה למתעניינים להיעזר בבית העסק, הרי
23 שדירוג שלילי עלול להוביל מתעניינים ולקוחות פוטנציאליים שלא לבחור בו, ובכך טמונה
24 הפגיעה האפשרית. בכך מתקיים היסוד שהפרסום "עלול לפגוע במשלח ידו של המערער".
- 25 בעניין זה מצאתי לאמץ את קביעתו של בית משפט השלום במקרה דומה, כי "דירוגו של בית
26 עסק בדירוג שלילי במנוע החיפוש הפופולרי גוגל, מהווה פרסום פומבי העלול לפגוע בבית
27 העסק ולהרחיק ממנו לקוחות פוטנציאליים, לפיכך מדובר בפרסום לשון הרע" (תאד"מ (שלום
28 ראשלי"צ) 5206-08-19 טופ ל"יין ט.ס. מטבחים בע"מ נ' גאמה ל"יין בע"מ (27.3.2020) (כבוד
29 השופט מוטי פירר); ראו גם תאד"מ (שלום חיפה) 5592-07-21 הולנדר נ' ריבין (8.12.2022);
30 להכרעה דומה ביחס להמלצה שלילית ללא מלל בפייסבוק ראו: תאד"מ (שלום י-ם) 5717-01-
31 23 נבון נ' הלל (14.8.2023)).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 274-02-25 יהב נ' קליימן ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

13. את עצמת הפגיעה במקרה הנדון, ניתן לראות באמצעות השפעת הדירוג הנמוך על הדירוג הממוצע. במועד הגשת התביעה היו לבית העסק 11 דירוגים של 5 כוכבים כל אחד, שהיו מובילים בהכרח לדירוג של ממוצע של 5 כוכבים. אולם בשל כך שנוסף להם דירוג של כוכב אחד, היה הממוצע על 4.7 כוכבים בלבד (שהוא הממוצע החשבוני של 56/12). חישוב פשוט מלמד, שבמועד הפרסום, כשקדמו לו רק 4 דירוגים (של 5 כוכבים), היה הממוצע נמוך עוד יותר (ככל הנראה כ-4.2 כוכבים). קרי, הדירוג הנמוך שפרסם המשיב השפיע בפועל על הדירוג הממוצע של בית העסק במשך כשנתיים, עד שהוסר. ולעניין סיווגו כלשון הרע לעניין החוק לא נדרשת הוכחת פגיעה בפועל, ודי בכך שפרסום עלול לפגוע.
14. מקובלת עלי גישתו של בית משפט קמא, שיכולים להיות מקרים בהם תוחלת הפגיעה של דירוג תהיה כה מזערית עד שלא תצדיק נקיטת הליך משפט בבחינת 'דבר של מה בכך' (עניין אוהיון לעיל). בלי למצות, אפשר שכך הדבר כאשר מדובר בדירוג יחיד מבין מאות ואלפי דירוגים אחרים, כאשר יש פער ניכר בין דירוג שלילי למלל חיובי והדבר נחזה כטעות הקלדה, או כאשר הדירוג קרוב באופן יחסי לשאר הדירוגים (ועל כן השפעתו השולית מזערית). אולם, כאמור, לא כך הדבר במקרה הנדון, שבו הוברר שהמשיב היה המְדוּרָג החמישי (בכוכב אחד), לפניו היו ארבעה דירוגים של 5 כוכבים, ומשכך הוא היה עלול לפגוע בדירוג הכולל באופן משמעותי.
15. ברת"ק (חיפה) 22454-09-22 סולן ואח' נ' כ"א (13.9.2022), עליו נסמך בית משפט קמא, נדונה קביעתו של בית משפט לתביעות קטנות שמצא, כי פרסום דירוג של כוכב אחד ללא מלל, וממילא ללא מלל פוגעני, אינו מהווה לשון הרע אלא הבעת דעה לגיטימית. בית המשפט המחוזי דחה את בקשת הרשות לערער על יסוד התקיימותה של הגנת תום הלב מכוח סעיף 15(5) לחוק איסור לשון הרע, ולא אימץ את הקביעה שדירוג של כוכב אחד אינו יכול להיות לשון הרע.
16. קביעתו של בית המשפט העליון בעניין קליימן לעיל, שניתנה אגב דחייתה של בקשת רשות ליתן ערעור שני, עוסקת בנסיבותיו הייחודיות של אותו המקרה, בו נדונה הבעת דעה של תלמיד על מורה, שנמצא שאין בה לשון הרע, והודעה חריפה יותר שנכתבה בעקבות מכתב התראה ששלח המורה לתלמיד ונשלחה לאדם אחד שראה בהם הבעת דעה לגיטימית (ראו: ע"א (מרכז) 19114-12-23 קליימן נ' פלאי (27.2.2024)). במקרה הנדון, מדובר בפרסום משמעותי יותר וכלפי כולי עלמא.
17. מן האמור עולה, שפרסום הדירוג הנמוך כלל לשון הרע כלפי המערער, אשר במקרה הנדון מידתו עלתה על 'דבר של מה בכך', ועל כן יש להידרש להגנות שמקנה החוק. בהקשר זה עומדת לחובתו של המפרסם העובדה שהדירוג נעשה ללא כל מלל. כך קורא סביר שמעיין בדירוג זה מבין אותו בהקשר הצרכני, ואין בידו לדעת שהמפרסם אינו לקוח של העסק, ושהדירוג משקף התרשמות של בר פלוגתא בסכסוך שכנים. בוודאי שאין בידו לרדת לעומק דעתו של המפרסם, שבדירוג הוא התכוון לכך שבעל העסק פלש לשטח הציבורי או נהג לא כשורה במהלך הסכסוך

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 25-02-274 יהב נ' קליימן ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

- 1 המשפטי. קרי, דירוג ללא מלל מדבר בעד עצמו, כהצבעה על הערכת המפרסם בהקשר צרכני
2 מובהק.
- 3 ממילא, בהעדר מלל אין בפרסום כל דיווח על הליך משפטי, ובדין מצא בית משפט קמא לדחות
4 את הגנת סעיף 13 לחוק.
- 5 18. כך הדבר אף לעניין הגנת אמת הפרסום, קרי "הדבר שפורסם היה האמת", כלשון סעיף 14
6 לחוק איסור לשון הרע. המבחן להגנה זו הוא ההתאמה בין תוכן הפרסום לבין המציאות
7 האובייקטיבית (מבין רבים, עניין נודלמן לעיל; עניין סרן פלוני לעיל; ע"א 5653/98 פלוס נ'
8 חלוץ (2001) ואיזכוריו הרבים; שנהר, דיני לשון הרע, מהדורה שניה (2024), ע' 395). אולם
9 בהעדר מלל, תוכן הפרסום שהוצג בפני הקורא הסביר אינו כולל כל טענה שניתן לבחון את
10 אמיתותה מלבד ההקשר הצרכני שבו פורסם הדירוג. אשר להקשר הצרכני, אין מחלוקת
11 שהמשיב לא היה לקוח של בית העסק ואף לא ספק שלו, והוא העיד שלא פרסם את הדירוג
12 בהקשר צרכני. כך, הפרסום ללא מלל הוא אמירה בהקשר צרכני (קרי: ביקורת נגד השירות
13 שמעניק בית העסק), שאמיתותה נשללת מדבריו של המשיב עצמו, שלא פרסם אותה בהקשר
14 צרכני ושלא קיבל כל שירות מבית העסק.
- 15 ההסברים שנתן המשיב להלך דעתו, בעת שבחר לדרג כך את המערער, אינם מלמדים דבר
16 אודות אמיתותו של הפרסום בהקשר הצרכני, וממילא אין צורך להידרש להם, ובדין דחה בית
17 משפט קמא גם הגנה זו.
- 18 19. דברים אלה נכונים גם אשר להגנת תום הלב, שכן תנאי להגנה זו היא שהמפרסם האמין בתום
19 לב באמיתות הפרסום, כאמור בסעיף 16(ב)1 לחוק איסור לשון הרע. כאמור, משמעותו
20 האובייקטיבית של דירוג נמוך בהעדר מלל היא של הערכה שלילית בהקשר צרכני, אולם לפי
21 דברי המשיב עצמו, הוא אמר את דבריו בהקשר אחר, ולא היה לו יסוד להאמין בהם בהקשר
22 הצרכני. די בכך כדי לשלול את הגנת תום הלב.
- 23 20. מבין שורה של הגנות הקבועות בסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע שלהן טען המשיב, מצא בית
24 משפט קמא, שקמה לו ההגנה של "הבעת דעה על התנהגות הנפגע ... בקשר לעניין ציבורי...".
25 אולם הגנה זו אינה תואמת את הפרשנות האובייקטיבית של הפרסום. בהעדר מלל, קשה
26 לראות איך קורא סביר הרואה דירוג נמוך בהקשר צרכני יכול להבינו כהבעת דעה מסוימת,
27 שלא פורטה, בקשר לעניין ציבורי, שאף הוא לא פורט.
- 28 מעבר לכך, הגנת הבעת הדעה על התנהגות נפגע בקשר לעניין ציבורי עוסקת בדרך כלל בבעלי
29 תפקידים רשמיים, או בהתנהגות הקשורה לתפקיד רשמי. היא הורחבה בפסיקה אף לעורכי
30 דין בהקשרים מסוימים (ע"א 831/86 מאור נ' מיכאלי (1990)), להתבטאויות של אנשים
31 פרטיים הנוגעות לעניין ציבורי (חאלד גנאים, מרדכי קרמניצר ובוועז שנור, לשון הרע הדין

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 274-02-25 יהב נ' קליימן ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

- 1 המצווי והרצווי (ירושלים, 2005), ואף לביקורת על אנשים פרטיים שפעלו בהקשר ציבורי
2 (שנהר לעיל, ע' 636). אולם אין מקום להחיל אותה על ביקורת שמבקש להביע אדם פרטי על
3 עסקו הפרטי של אדם פרטי אחר, בשל סכסוך שכנים הניטש ביניהם.
- 4 21. בהעדר הגנה, נדרשת בחינה של הסעד המבוקש. לפי סדר הדברים הנכון, נדרש היה להשיב את
5 הדיון לבית משפט קמא כדי שייקבע פיצוי ללא הוכחת נזק, בגדר סכום התביעה. עם זאת,
6 משעיינתי בדברים מצאתי, ש"אין הצר שווה בנזק המלך" (מגילת אסתר, ז' 4).
- 7 מעדותו של המשיב לא השתכנעתי, שהוא פעל בכוונה לפגוע (כמובן הביטוי בסעיף 7אג) לחוק
8 איסור לשון הרע, אולם יש לתת משקל לכך, שמדובר בפרסום שנחזה להיות בעל אופי צרכני,
9 בעת שלא היה כזה כלל ועיקר. מדובר בפרסום יחיד, שהמערער לא נדרש לו במשך כשנתיים
10 מיום הפרסום, והדבר מלמד שהפגיעה הפוטנציאלית בו לא הייתה חמורה. בסיכומו של דבר,
11 אמנם תוחלת הנזק אינה אפסית, אך היא אינה גבוהה במיוחד.
- 12 לאור כלל האמור, ישלם המשיב למערער בגין פרסום הדירוג הנמוך סך של 12,000 ₪.
- 13 22. משהתקבל הערעור על חלק מפסק הדין, ישלם המשיב למערער הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד
14 בסך כולל של 13,000 ₪ (5,000 ₪ בגין החזר חלקי של ההוצאות ששילם בבית משפט קמא, ו-
15 8,000 ₪ בגין בתיק זה), וכן החזר האגרה ששולמה, תוך 30 יום מהיום.
- 16 הערובה להוצאות שהפקיד המערער תושב לו.
- 17
- 18 ניתן היום, ב' אדר תשפ"ו, 19 פברואר 2026, בהעדר הצדדים.
- 19

דרור ארד-אילון, שופט

20
21

